

samme Kendskab til det rent postale. Der er ikke noget til Hinder for, at en Købmand eller en hvilken som helst anden kan komme lige saa godt ind i de postale Sager som den Mand, der har gaaet ved de private Baner og maatte blive antaget til at bestyre en Station.

K. M. Klausen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister vedrørende Spørgsmaalet om Landpostbudenes Lønninger. Den højtærede Minister udtalte, at jo mere Arbejde Landpostbudene har, desto daarligere er de stillede, og det er vist ogsaa fuldt ud rigtigt. De Landpostbude, der gaar paa de største Router, dem paa ca. 30 km, og har 9—10 Timers strengt Arbejde daglig og derfor faar 800 Kr., er sikkert meget daarligt stillede. Endvidere indrømmede Ministeren, at det var urigtigt, saaledes som man havde gjort hidtil, at naar et Landpostbud uden egen Skyld bliver sat fra en større Route til en mindre, gaar han ned i Indtægt, og ogsaa naar han bliver gammel, gaar han ned i sin Pensionsindtægt, og sagde, at det var et Forhold, som burde tages op, og at der burde gøres noget for at imødekomme Landpostbudene paa dette Omraade. Endvidere indrømmede Ministeren, at det var rigtigt, at man gjorde Indrømmelser overfor Landpostbudene med Hensyn til deres Sygeforhold. Det er ogsaa sikkert, at de er meget daarligt stillede i den Retning, og der er mange Grunde til at gøre dem lige saa godt stillede som deres Kolleger, de røde Postbude, i Byerne. Derimod var Ministeren ikke tilbøjelig til at gaa med til en almindelig Revision af deres Lønninger. Han sagde, at den vilde koste et Par Millioner Kroner aarlig. Jeg tvivler dog noget om, at det bliver saa meget. Vi har vel henimod 4,000 Landpostbude, og skulde vi foretage en Revision af deres Lønninger, som vilde medføre en Udgift af to Millioner Kr., vilde det blive en gennemsnitlig Lønningsforbedring af 500 Kr. for hver. Det tror jeg neppe, Landpostbudene selv vil kræve. Jeg kan derfor ikke tro, det vil koste saa meget; men naturligvis vil det koste meget, naar Talen er om en saa stor Del af en Etat som Landpostbudene. For øvrigt fandt jeg, at den højtærede Indenrigsministers Udtalelser overfor Landpostbudene i det hele var velvillige, og jeg har derfor Haab om, at denne Sag maa blive taget op til Forhandling mellem Finansudvalget og Ministeren til tredje Behandling.

Til Slutning maa jeg udtale en Tak til den højtærede Minister, fordi han er villig til

at sætte den Revision, han ønskede, vi skulde faa af Undervisningen i de tekniske Skoler, i Forbindelse med det store Spørgsmaal om Ungdomsundervisningen i Almindelighed, og fordi han er villig til at henvende sig til Kultusministeriet, saaledes at der kan blive et Samarbejde paa dette Omraade.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslag Nr. 55 til § 14 af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 467),

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 56 til § 14 af *Udvalget*

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 57 til § 14 af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 58 og 59 til § 14 af et *Flertal* (N. C. Christensen, Rasmus Hansen, Jerichow, K. M. Klausen, Laursen, Marott, P. Th. Nielsen, Rode, Wulff og Zahle)

vedtoges med 78 Stemmer mod 12.

Ændringsforslag Nr. 60 til § 14 af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 61—63 til § 14 af *Udvalget*

vedtoges uden Afstemning.

§ 14 (se Tillæg A. Sp. 131), saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 173 til § 25 af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 20 til § 2 B af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 21 til § 2 B af *Udvalget*

vedtoges uden Afstemning.